การวิจัย เรื่อง " ระบบมาตรฐานคุณภาพการจัดการการท่องเที่ยวตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม " มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการ สภาพปัญหา แนวทางการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการคำเนินงานที่เหมาะสมกับท้องถิ่นและ เป็นที่ยอมรับในระดับมาตรฐาน '

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติแบบมีส่วนร่วม คณะนักวิจัยประกอบด้วย นักวิชาการพัฒนาชุมชนภายนอกชุมชนและผู้นำในชุมชน วิธีการวิจัยเป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร รายงานที่เกี่ยวข้องและการเก็บข้อมูลภาคสนามโคยการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์อย่าง ไม่เป็นทางการ การจัดเสวนากลุ่ม (Focus Group) ในระดับหมู่บ้านและตำบล และการประชุมนำข้อมูล ที่ได้จากการศึกษาเสนอให้องค์การบริหารส่วนตำบลและกลุ่มผู้นำทุกหมู่บ้านในตำบลทราบและร่วม กันปรับปรุงการคำเนินงานในแนวทางที่ชุมชนต้องการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างเวทีและเปิดโอกาส ให้ผู้นำสำคัญของหมู่บ้าน/ตำบลซึ่งมีความขัดแย้งกันอันเนื่องมาจากการแข่งขันชิงอำนาจในการ ปกครองส่วนท้องถิ่นมี โอกาสสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงในการคำเนินงานหมู่บ้านท่องเที่ยวฯ ผลการศึกษาพบว่า โครงการฯ ประสบผลสำเร็จเพราะการคำเนินงานหมู่บ้านท่องเที่ยวฯ เป็นความ ต้องการของชุมชน ชุมชนมีส่วนร่วมในการคำเนินงานทุกขั้นตอน องค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วม อย่างเข้มแข็งในระยะแรก คือ ช่วงเศรียมชุมชนและการเปิครับนักท่องเที่ยวในระยะแรก โครงการฯ คำเนินงานโดยองค์กรชุมชนในรูปแบบของชมรมฯ ผู้บริหารโครงการฯ เป็นผู้นำที่เข้มแข็ง มีวิสัยทัศน์ เสียสละและมีความมุ่งมั่นในการทำงาน โครงการฯ มีเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพของชุมชน เป็นแนวทางในการคำเนินงานมาตั้งแต่แรกเริ่ม มีภาครัฐเป็นที่ปรึกษา และได้รับความร่วมมือจาก สื่อมวลชนในการเผยแพร่ โครงการฯ อย่างสบ่ำเสบอ ประชาชนบีความพึงพอใจและ ได้รับผลประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ชุมชนมีการทำวิจัยและพัฒนา เป็นแหล่งศึกษา/คูงานขององค์กรชุมชนและ สถาบันต่าง ๆ นักท่องเที่ยวพึงพอใจและประทับใจในการมาเยือนและพักค้าง

โครงการฯ มีจุดอ่อนด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการบริหารโครงการฯ มีข้อจำกัดในการคึงคูดให้กลุ่มคนรุ่นเยาวชนเข้าร่วมโครงการฯ เพื่ออนุรักษ์และถ่ายทอดวัฒนธรรม ท้องถิ่น ขาดการเชื่อมโยงเครือข่ายกับองค์กรซุมชนอื่นที่คำเนินงานค้านการท่องเที่ยวและการประสาน งานกับองค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานต่าง ๆ ภายในจังหวัด ไม่มีการจัดทำแผนประชาสัมพันธ์ และแผนการตลาดเชิงรุก หากโครงการฯ มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาระดับคุณภาพมาตรฐานโดย มีสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นคณะที่ปรึกษาเพื่อให้การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว เย่ในทิสทางที่ถูกต้องตามแนวทางของการท่องเที่ยวเชิงนิเวส ต้องการให้การท่องเที่ยวแห่ง ประเทศไทยทำงานอย่างใกล้ชิดกับจังหวัดในการพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การเชื่อมโยง เครือข่ายองค์กรที่ดำเนินงานการท่องเที่ยวเชิงนิเวส การประชาสัมพันธ์โครงการฯ ทาง อินเตอร์เนตและสื่ออื่น ๆ ตลอดจนการสนับสนุนให้มีการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

Abstract

The purpose of the study on "The Management Standard of Community-Based Ecotourism: The Study of Tambon Plai Pong Pang, Amphawa District, Samut Songkram Province" is to study the implementation, management, problems of the Project and to suggest appropriate guidelines. The research is applied participatory action research methodology. Researchers consist of Community Development specialists and key community leaders in Tambon Plai Pong Pang. Data collection is done from documentary and field surveys by dialogue, in-depth interview, meeting and discussion with key informants. Data is verified by focus-group meetings at village and Tambon levels.

The findings of the study indicate that the idea of being a community-based ecotourism village is introduced by the Community Development Provincial Director as a planned change in order to achieve the government's policy on tourism promotion, the Amazing Thailand Year 1998-1999. This new idea meets the need of the community leaders. They have done some research and study tours in many provinces together with conducting several community forums to study community strength, weakness, opportunity and threat before reaching a consensus to adopt the innovation. Many tourists visit and practice home-staying in villagers' traditional Thai houses by the canals, the image of the project. It is found that the project is successful and sustainable because it is the real need and decided by the villagers. The managing committee are very sacrifice and effective. They have criteria in designing tourist activities such as home-stay houses, tour-route, boat rate, food menu, proportion of income distribution, and other facilities. The project has very good relations with mass media in publishing ecotourism activities. However, some problems in project implementation are lacks of members participation in project management, young local tour guides to provide environment education for tourists, networking with local government agencies, active public relations and marketing plans.

The suggestions of the study show that the managing committee is willing and active to improve the standard of ecotourism management. The project needs more members participation in project management and technical ecotourism advisory team to provide suitable ecotourism development guidelines. There should have community-based ecotourism networks at the provincial, regional and national levels. Tourism Authority of Thailand should closely work with the provincial authority to provide appropriate guidelines on ecotourism, support networking system among community-based ecotourism, assist in publishing activities on internet web-site and continue support research study.